

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 14 - 20 octombrie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

ROZAR pentru ÎNTĂRIREA CREDINȚEI

ÎN RUGĂCIUNE DOUĂZECI ȘI PATRU DE ORE

20-21 octombrie 2012

10.00-12.00 Copiii claselor I-IV ai Liceului Teologic Greco-Catolic „Iuliu Maniu”;

12.00-14.00 Copiii claselor V-XII ai Liceului Teologic Greco-Catolic „Iuliu Maniu”;

14.00-16.00 Grupul „Alegria” de la Mănăstirea Maica Domnului;

16.00-18.00 Asociația “Reuniunea Mariană” și Asociația “Vârsta a Treia”;

18.00-20.00 Oratoriul “Maria Imaculata” de la Catedrala “Sfântul Nicolae”;

20.00-22.00 Asociația Generală a Românilor Uniți (AGRU);

22.00-24.00 Studenți teologi de la seminarul „Sfinții Trei Ierarhi”,

Studenții de la Colegiul „Sfânta Familie”;

24.00-02.00 Asociația Terțiarilor Franciscani,

Grupul “Preasfânta Inimă a lui Isus”, Grupul “Rozarul viu”;

02.00-05.00 Credincioșii comunității “Sfântul Gheorghe”;

05.00-07.00 Asociația Tineretului Român Unit (ASTRU);

08.00-10.00 Asociația “Cercetașii Români Uniți - Oradea.

Credincioșii care doresc să se alăture acestei rugăciuni continue pot să o facă în orice moment, în arcuL celor 24 de ore, la Biserica “Sfântul Gheorghe”, în parohie sau în familie

Biserica luptătoare a lui Cristos a pierdut un credincios dar
Biserica triumfătoare a câștigat un suflet.

Sora noastră întru Cristos, **MOLNAR LIVIA**, a fost condusă pe
ultimul drum de cei dragi.

Dumnezeu să o odihnească în pace!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Melania Trandafir, Lică Ciupleu, Diana Birău, Florian Costin, Mărioara Sarca, Maria Lucia Costin, Iuliana Cheregi și Marius Scurt**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Parabola tipurilor de pământ

(...) Cine are urechi de auzit să audă

Una din căile de a ne îmbunătăți pământul sărac al inimilor noastre, spune Isus, este ascultarea cu atenție. “Cine are urechi de auzit să audă.” “Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu.” Cum am putea să cunoaștem fără să ascultăm? O persoană se întorcea într-o duminică de la o Liturghie unde ascultase cuvintele unui mare și faimos predicator. Întâlnindu-se cu un prieten i-a spus încântat despre ce auzise, când a primit o replică neașteptată: “Ce teribilă responsabilitate!” Era adevărat! Oricine ascultă cuvântul lui Dumnezeu predicat își asumă automat marea obligație nu de a comenta sau critica ce a auzit, ci de a pune în practică cuvântul.

Trebuie să devenim sensibili la vocea lui Dumnezeu, la fel ca mama ce doarme dar tresaltă imediat ce copilul ei plânge; atât de sensibili ca un mare iubitor de muzică ce, într-o mare de instrumente diferite, poate să recunoască o singură notă greșită scoasă de o violină; cu auzul la fel de sensibil ca al unui țăran care, venit la oraș, este în stare să audă lăcusta în zgomotul mașinilor de pe stradă; cu urechile ciulite ca ale unor rude ce stau în biroul avocatului, ascultând lectura testamentului în care speră să fie amintiți. Este o lege a vieții faptul că auzim ceea ce ne-am antrenat să auzim. Zi de zi putem asculta vocea lui Dumnezeu, care devine nu mai slabă, ci mai puternică, cu fiecare an ce trece, apropiindu-ne de întâlnirea cu El.

O veche legendă japoneză povestește despre un pios călugăr budist care a murit și a mers în ceruri. Acolo a ajuns într-un loc unde erau multe rafturi cu niște lucruri pe ele, etichetate. Apropiindu-se, a văzut că erau urechi umane, iar pe etichete erau numele celor ce le-au avut. Călugărul a aflat că acestea erau urechile celor care pe pământ frecventau templul, ascultau cu plăcere învățăturile despre zei, dar nu puneau în practică nimic din ce auzeau. Și astfel, după moarte, ei au mers într-un alt loc, în timp ce urechile lor au ajuns în ceruri – doar ele au fost salvate.

Cât de des am auzit reproșul acesta că noi, cei care mergem la biserică, suntem doar urechi, care mergem, auzim, dar nu facem nimic; că am înlocuit acțiunea cu ascultarea, la care ne și limităm. Este o acuză deosebit de dureroasă și adevărată. Este cauza marilor eșecuri ale creștinismului de-a lungul veacurilor. “Cine are urechi de auzit să audă.” Să ne suflecăm mânecile, să luăm sâpăliga, să arăm pământul, să ridicăm pietrele și buruienile, și să ne pregătim să aducem roade în Cristos!